

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/131/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

134/2016. számú (VII. 7.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2016. április 22-én előterjesztett **panaszát** a 2016. július 7-én megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2016. április 22-én, postai úton terjesztette elő panaszát a vele szemben 2016. március 10-én foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2016. március 10-én 8 óra 10 perckor Ny-ra érkezett vonattal. A panaszos be akart menni az információs irodába, hogy megtudja, mikor megy vonat H-ra. A panaszos megjegyezte, hogy kemping kerékpárral közlekedett, oly módon, hogy azon ülve lábbal „dobta magát”, mely a panaszos szerint nem minősül kerékpározásnak. A panaszos, amikor befordult az információs iroda várótermébe kerékpárral, az ott tartózkodó rendőr igazoltatta a panaszost, és közölte vele, hogy feljelenti. A panaszos úgy véli, mindezt bosszúból tette a rendőr, mivel 2015. április 24-én 10 óra 20 perckor szintén a vasúti információs irodában tartózkodott, amikor „belekötött” a panaszosba. A rendőr azt mondta a panaszosnak, hogy nem mehet be a váróterembe kerékpárral. A panaszos előadta, hogy súlyos mozgássérült, ezért neki könnyebb kerékpárral közlekednie, mivel nem bír járni.

---

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

A panaszos állítása szerint a feljelentésben az szerepelt, hogy rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt tesznek ellene feljelentést. A panaszos véleménye szerint a rendőr bosszúból nem a valóságot írta, pedig a panaszos az összes iratát átadta. A panaszos közölte rendőrrel, hogy közmunkán kívánja ledolgozni a büntetést, erre a rendőr azt felelte, hogy nem, mivel feljeleníti a panaszost. (A panaszos álláspontja alapján ez rendőri túlkapásnak minősíthető.) A panaszos keresni akart egy ülőhelyet, amíg a rendőr felírja a panaszos adatait, azonban a rendőr megmarkolta a panaszos ruháját, és az iroda üvegfalának „csapta”, melynek következtében elszakadt a panaszos inge. A panaszos mutatta a rendőrnek, hogy szorító van rajta, ezért nem bír állni, a rendőr erre azt ordította, hogy őt nem érdekli. A panaszos leült a járólapra végül a rendőr lába elé.

A panaszos megjegyezte azt is, hogy ő egy 65 éves beteg ember, és mindez idáig soha sem bántalmazta rendőr. A MÁV-nál dolgozott vasutasként, élete nagy részét ott töltötte, ott is rokkant le.

A panaszos szeretné bejelenteni, hogy a rendőrök az állomás déli végében dohányoztak, pedig a vasút területén tilos a dohányzás, ezt több helyen tábla jelzi. A panaszos figyelmeztette őket, hogy ez szabálysértés. A panaszos nem érti, hogy az a rendőr hogyan jelentheti fel szabálytalanságért, aki maga is szabálytalanságot követett el. A panaszost 50.000 Ft-ra bírságolták meg.

A panaszos véleménye szerint a rendőröknek az egész P. téren és buszpályaudvaron kellett volna járőrözniük, azonban járőrözés helyett csak a váróteremben voltak.

A panaszos szívesen járna kerékpár nélkül, mert a kora miatt ingyen utazhat mindenhol, azonban a betegsége miatt nem teheti.

A panaszos panaszt tett a Ny. Rendőrkapitányságon, de elfogultság miatt nem tettek semmit az ügyében. A panaszos ezért azt indítványozza, hogy a Testület folytassa le az eljárást egy rendbeli bosszúállás és bántalmazás miatt. A panaszos álláspontja szerint a rendőr felettese is vétkes, mivel nem marasztalta el a rendőrt.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az ORFK Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőri szervtől, valamint megküldeni kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) Dr. I. L. r. alezredes, kapitányságvezető 2016. június 10-én kelt átiratában a következőkről tájékoztatta a Testületet.

Az átirat alapján a panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedés elleni panasz a Ny. Rendőrkapitánysághoz 2016. március 11-én érkezett meg, mely alapján lefolytatott eljárásban megállapítást nyert, hogy a panaszossal szemben a Ny. Rendőrkapitányság É. Rendőrőrs Rendészeti Alosztály állományában szolgálatot teljesítő rendőrök 2016. március 10-én 8 óra 20 perckor intézkedtek. A rendőrök a szolgálati feladatuk ellátása során észlelték,

hogy a panaszos kerékpárral, a Ny. Vasútállomás 1-es vágánya mentén, a Posta irányából a váróterem irányába közlekedett, majd behajtott a váróterembe. A panaszost a rendőrök intézkedés alá vonták, melynek keretén belül igazoltatták, szabálysértési feljelentést kezdeményeztek vele szemben, amely intézkedést a panaszos jogtalannak ítélte meg, valamint az egyik rendőr intézkedését túlkapásként értékelte, illetőleg sérelmezte, hogy a rendőrök az állomás déli részén, nem a kijelölt helyen dohányoztak.

A panasszal kapcsolatos vizsgálat lefolytatását követően a közigazgatási eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 71. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 93/B. § (1) bekezdésére, a panaszos panaszát -2016. április 7-én – mint alaptalant elutasította Dr. I. L. r. alezredes, kapitányságvezető. A panaszos a rendelkezésre álló jogorvoslati határidőn belül a határozat ellen fellebbezést nyújtott be, amit megvizsgálva az abban foglaltaknak nem adott helyt a kapitányságvezető, ezért a keletkezett iratokat felterjesztette a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányságra a II. fokú eljárás lefolytatására. A II. fokú eljárás során, a 2016. május 18-án hozott döntés a fellebbezésnek nem adott helyt, az I. fokú határozatban foglaltakat helyben hagyta.

A kapitányságvezető átiratában leírta, hogy a panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedés célja az adott helyen szolgálatot teljesítő rendőrök által észlelt szabálysértés megszakítása, megakadályozása és azzal arányos mértékű szankció alkalmazása. Az intézkedés jogalapja az Rtv. 13. § (1) bekezdése, illetőleg az Rtv. 25. § (2) bekezdése, továbbá a szabálysértésekről, szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 225/A. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt vasúti szabálysértés megállapítása, mely szerint az követ el jogsértést, „*aki a vasút területének közúti járműforgalom elől elzárt részén kerékpárral vagy egyéb járművel közlekedik.*”

Az igazoltatás során a panaszossal intézkedő rendőrök közölték, hogy megállapításuk szerint szabálysértést követett el, ezért ellene feljelentést tesznek. Az iratot az intézkedés napján, 2016. március 10-én elkészítették, valamint az intézkedésről külön rendőri jelentést is készítettek. A rendőri jelentésből, illetőleg tanú meghallgatásból megállapítható, hogy a panaszos az intézkedés alól próbálta kivonni magát és ezt a rendőri figyelmeztetést követően sem fejezte be. Cselekményét az intézkedő rendőrök megakadályozták azzal, hogy elé állva feltartóztatták a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 27. § (1)-(2) bekezdése alapján.

Az eljárás során olyan információ, adat, tény nem merült fel, hogy a rendőrök a fentiekén túl a panaszossal szemben indokolatlan, törvénytelen módon testi kényszert vagy más jogsértő erőszakot alkalmaztak volna.

Az adatbázis szerint a panaszossal szemben az ügyben eljáró rendőrök korábban intézkedést nem foganatosítottak. Megállapítást nyert, hogy az intézkedő rendőrök nem ismerik a panaszost, nem állnak vele semmilyen haragos, illetőleg az intézkedés mindvégig higgadt, kulturált módon került végrehajtásra. Így az a feltevés, mely szerint az intézkedő rendőr „revansot vett”, alaptalan állítás.

Az átirat alapján az intézkedő rendőrök eleget tettek azon kötelezettségüknek, mely szerint az intézkedés végrehajtása során az intézkedés alá vont személlyel minden esetben szükséges közölni az azzal kapcsolatos jogorvoslati lehetőségeit is. A szabálysértés észlelése, és az

emiatt történő intézkedés esetén arról írásos nyilatkozatot készítenek, melyen az eljárás alá vont nyilatkozhat, hogy a jogsértést elismeri, avagy sem. Jelen ügyben a feljelentés adatai szerint ahhoz a nyilatkozatot mellékeltek. A kapitányságvezető megjegyezte, hogy a szabálysértési eljárást a N. Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztálya folytatta le.

Az intézkedésről készült jelentés tartalma szerint a panaszos az intézkedés során átadta személyi igazolványát, és a lakcímét igazoló kártyáját. Ezt követően közölte vele az intézkedő rendőr, hogy vasúti szabálysértést követett el, mivel a vasút területén a közúti járműforgalom előtt elzárt részen kerékpárral közlekedett. Ekkor a panaszos arrogánsan, kötekedően, lekezelően kezdett viselkedni, hangosan szitkozódott. Kijelentette, hogy hiába fogják feljelenteni, vannak kapcsolatai és úgyis el fogják ezt rendezni. Továbbá elmondta, hogy a fia is rendőr, akit nem nevez meg és ő elrendezi, valamint neki meg van engedve, hogy kerékpározzon a vasút területén, mert ő régen a vasútnál dolgozott. A panaszos fenyegetőzve közölte még a helyszínen, hogy amiért a rendőrök feljelentik őt, ő is feljenti majd őket.

A kapitányságvezető az átirat végén megemlítette azt is, hogy a panaszos feljelentést tett a Központi Nyomozó Főügyészség Debreceni regionális Osztályán is.

2) A rendőrség mellékelte a panasz elutasításáról szóló, 2016. április 7-én kelt határozatát.

A határozat rendelkező része szerint Dr. I. L. r. alezredes, kapitányságvezető a panaszos a Ny. Rendőrkapitányság beosztottjai által 2016. március 3-án foganatosított intézkedése ellen benyújtott panaszát a Ket. 71. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel az Rtv. 93/B. (1) bekezdésére, mint alaptalant elutasította.

A határozat indokolása szerint a kapitányságvezető megvizsgálta a rendőri intézkedés szakszerűségét és jogszerűségét, mely során az alábbiakat állapította meg. A panaszossal szemben a Ny. Rendőrkapitányság É. Rendőrőrs Rendészeti Alosztály állományában szolgálatot teljesítő rendőrök 2016. március 10-én 8 óra 20 perckor intézkedtek. A rendőrök a szolgálati feladatuk ellátása során észlelték, hogy a panaszos kerékpárral, a Ny. Vasútállomás 1-es vágánya mentén, a Posta irányából a váróterem irányába közlekedett, majd behajtott a váróterembe. A panaszost a rendőrök intézkedés alá vonták, melynek keretén belül igazoltatták, szabálysértési feljelentést kezdeményeztek vele szemben, amely intézkedést a panaszos jogtalannak ítélte meg, valamint az egyik rendőr intézkedését túlkapásként értékelte, illetőleg sérelmezte, hogy a rendőrök az állomás déli részén, nem a kijelölt helyen dohányoztak. A rendőrök észlelték, hogy a panaszos szabálysértést követ el azzal, hogy a vasútállomás utasforgalom számára megnyitott területén, azaz az 1-es peronon kerékpárját tekerve közlekedik a váróterem irányába, majd onnan befordul. A panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedés célja az adott helyen szolgálatot teljesítő rendőrök által észlelt szabálysértés megszakítása, megakadályozása és azzal arányos mértékű szankció alkalmazása. A rendőröket intézkedési kötelezettség terhelte. Az intézkedés jogalapja az Rtv. 13. § (1) bekezdése, illetőleg az Rtv. 25. § (2) bekezdése, továbbá a Szabs. tv. 225/A. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt vasúti szabálysértés megállapítása, mely szerint az követ el jogsértést, „aki a vasút területének közúti járműforgalom előtt elzárt részén kerékpárral vagy egyéb járművel közlekedik.”

A panaszos által, a panaszbeadványához csatolt orvosi dokumentumok nem jogosítják fel, valamint a szankció alól sem mentesítik.

Megállapítást nyert a meghallgatások során továbbá az is, hogy az intézkedő rendőrök nem ismerik a panaszost, nem állnak vele semmilyen haragos és egyéb viszonyban, illetőleg az intézkedést mindvégig higgadt, kulturált módon hajtották végre. Így az a feltevés, mely szerint az egyik intézkedő rendőr „revansot” vett nem nyert megállapítást.

A rendőri jelentésből, illetőleg tanú meghallgatásból megállapítható, hogy a panaszos az intézkedés alól próbálta kivonni magát és ezt a rendőri figyelmeztetést követően sem fejezte be. Cselekményét az intézkedő rendőrök megakadályozták azzal, hogy elé állva feltartóztatták a Szolgálati Szabályzat 27. § (1)-(2) bekezdése alapján.

A panaszlevélben foglaltak alapján, az intézkedő rendőrök az állomás déli végében dohányoztak, amelyet a 3. vágányon álló vonatból látott, és kiszólt, hogy ez is „szabálysértés”. A panaszos a meghallgatása során elmondta, hogy mindkét rendőrt látta dohányozni, azonban a meghallgatások és a rendőri jelentés alapján megállapítást nyert, hogy a 2 fő rendőrből 1 fő egyáltalán nem dohányzik, továbbá a rendőrök és a vasútbiztonság munkatársa nem jártak az állomás déli részén, és csak a kijelölt dohányzó helyen, illetőleg közterületen dohányoztak.

A vizsgálat során olyan tény vagy körülmény nem nyert megállapítást, amely a rendőri intézkedés jog-, illetve szakszerűségét kifogásolhatóvá tenné, az intézkedő rendőrök az érvényben lévő jogszabályok szerint jártak el a panaszossal szemben, ezért az rendelkező részben foglaltak szerint határozott a kapitányságvezető.

3) A rendőrség mellékelte F. J. r. dandártábornok, rendőrségi főtanácsos, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének, 2016. május 18-án kelt határozatát.

A határozat rendelkező része szerint a Ny. Rendőrkapitányság vezetője, a panaszos 2016. március 10-én foganatosított rendőri intézkedéssel szembeni panaszát a Ket. szabályai szerint kivizsgálta és meghozta a 15010-105/11.7/2016. P. számú határozatot, melyben a panaszt, mint alaptalant elutasította.

A panaszos a törvényes határidőn belül fellebbezést nyújtott be. A Ket. 104. (3) bekezdése alapján a fellebbezéssel megtámadott döntést, valamint az azt megelőző eljárást F. J. r. dandártábornok, rendőrségi főtanácsos megvizsgálta és meghozta az alábbi határozatot, mely szerint a Ny. rendőrkapitányság vezetőjének 2016. április 7-én kelt határozatát a Ket. 105. § (1) bekezdésére figyelemmel helybenhagyja.

A határozat a kihirdetéssel jogerős, ellen nincs helye fellebbezésnek.

A határozat indokolása szerint a panaszos panasszal élt a 2016. március 10-én vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel szemben, mert állítása szerint ő nem követte el az intézkedő rendőrök által a terhére rótt szabálysértést. A Ny. Rendőrkapitányság vezetője a panaszt kivizsgálta, és mint alaptalant elutasította. A panaszos a döntéssel szemben fellebbezést nyújtott be.

A Ket. 104. § (3) bekezdése alapján – figyelemmel az Rtv. 93/B. (3) bekezdésében foglaltakra – a fellebbezéssel megtámadott döntést, valamint az azt megelőző eljárást F. J. r. dandártábornok, rendőrségi főtanácsos megvizsgálta, és megállapította, hogy az első fokozatú eljáró hatóság a bejelentést kellő alaposítással vizsgálta ki.

Az eljárási anyagokat áttanulmányozva megállapítható, hogy a panaszossal szemben a Ny. Rendőrkapitányság É. Rendőrőrs beosztottjai intézkedtek 2016. március 10-én 8 óra 20 perckor, a Ny. Vasútállomás területén. Az intézkedésre azért került sor a rendőri jelentés alapján, mert a panaszos a vasútállomás területén, az 1-es peronon a posta felől a váróterem felé kerékpárral közlekedett, majd behajtott a váróterembe. A panaszos az intézkedés elleni panaszában leírta, hogy „az első vágány mellett fenn ülve a kerékpáron lábbal dobtam magam.”, valamint „...amikor az aluljáróhoz értem elveszítettem a lendületet, ezért a lábam feltettem egy-két tekerésig a pedálra..”.

A rendőri intézkedésnél jelen a MÁV ZRT. Biztonsági Igazgatóság Területi Vasútbiztonsági Balesetvizsgálója is, akivel közös szolgálatot láttak el az intézkedő rendőrök. A panaszbeadványban leírtak, illetőleg az intézkedésnél jelen lévők meghallgatását követően a Ny. Rendőrkapitányság vezetője a panaszos panaszát, mint alaptalant elutasította. Az elutasító határozat ellen a panaszos 2016. április 20-án kelt levelében fellebbezéssel élt, melyben leírta, hogy „2016. március 10-én valóban közlekedtem az állomáson, hogy a lábammal dobtam magam, mely nem tartozik kerékpározásnak”, továbbá „...határozottan kijelentem, hogy a 79098 számú rendőr bántalmazott, hogy az ingem elszakadt.”

Az eljárási anyagokból kiderül, hogy a panasz kivizsgálása során meghallgatták a panaszost, az intézkedő rendőröket, illetve a MÁV Zrt. Biztonsági Igazgatóság Területi Vasútbiztonsági Balesetvizsgálóját is, akik elmondásaiból egyértelműen megállapítható, hogy egyik rendőr sem bántalmazta a panaszost. A meghallgatáson készült jegyzőkönyvekben az olvasható, hogy „addig az intézkedés alá vont személy kemping kerékpárjáról pillanatok alatt leugrott, azt felemelte, megfordította, a kb. 3-4 méterre lévő utas centrum üvegfalához tolt, és annak neki támasztotta, majd bement az utas centrumba”. „...Az úriember azzal az indokkal, hogy nem bír állni leült a földre, amelyen csodálkoztam mivel az előző gyors mozgásából nem következtem.”

A panaszos azon állításával kapcsolatban, mely szerint a kerékpáron fenn ülve lábbal dobta magát, az nem minősül kerékpárral közlekedésnek, az 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet 1. számú függelék III. fejezet a) pont második monda ad iránymutatást, nevezetesen „... a kerékpárt toló személy nem minősül vezetőnek.”

Figyelemmel a másodfokú eljárás keretében tett megállapításokra, a Ny. Rendőrkapitányság vezetőjének, 2016. április 7-én kelt határozatát F. J. r. dandártábornok, rendőrségi főtanácsos, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének helybenhagyta.

4) A rendőrség mellékelte a panaszos rendőrséghez 2016. március 11-én megküldött panaszát, amely szó szerint megegyezik az I. pontban ismertetett panaszbeadvánnyal, ezért annak ismétlésétől a Testület eltekint.

5) A rendőrség mellékelte a panaszos 2016. április 20-án előterjesztett fellebbezését.

A panaszos fellebbezésében előadta, hogy kifogásolja azt, hogy azok a rendőrök intézkedtek vele szemben, akik maguk is szabálysértést követtek el. A panaszos úgy véli a 79098 azonosító számú rendőr a korábbi ellene való feljelentés miatt vett „revansot” a panaszoson, illetőleg bántalmazta, amely bűncselekménynek számít. A panaszos mivel súlyosan mozgássérült, ezért csak kerékpáron fennülve „lábbal dobálja magát”, mivel nem bír állni, és járni, valamint sokáig ülni sem. A panaszos szerint nem valós az, hogy kivonat magát az intézkedés alól, mivel az okmányai az intézkedő rendőrnél voltak, és a kerékpár pedig a

falnak volt támasztva az információs irodánál. A panaszos nem kifelé akart menni, hanem mutatta a rendőröknek, hogy segédeszközökkel térdszorítóval, gerincszorító és csuklószorítóval tud járni. A rendőr erre azt ordította, hogy „nem érdekel”. A panaszos 100%-os rokkant. A panaszos csupán le szeretett volna ülni valahova, de a rendőr ezt nem engedte, ezért megmarkolta, és az üvegfalnak csapta a panaszost, úgy hogy az inge is elszakadt, a panaszos ezért leült a lába elé.

A Testület a fellebbezés azon részének ismertetésétől eltekint, amelyben a panaszos az intézkedő rendőrrel alkotott véleményéről írt.

A panaszos nem ért egyet a határozat azon eleme kapcsán, mely szerint a rendőrök jogszerűen intézkedtek a panaszossal szemben, illetőleg a közúti közlekedés sem fedi a valóságot a panaszos véleménye szerint, hiszen a közúton gépkocsik járnak, amiről pedig jelen esetben szó van, az egy vasúti peron.

A panaszos azt is megjegyezte, hogy a volt munkahelyén (MÁV Zrt.) ma is nagy tiszteletben áll. A MÁV Zrt. sok pénzt fizet azért, hogy biztonsági őrök legyen a vasútállomáson, ezért a panaszos úgy véli nincs szükség rendőrökre, kivéve persze, ha hívják őket.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

- 1) A Testület először azt értékelte, hogy a panaszbeadvány valamennyi elemének vizsgálatára rendelkezik-e hatáskörrel.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

E szakasz alapján a rendőri intézkedések során megvalósuló jogsérelmek kivizsgálására és szükség esetén orvoslására az intézkedést foganatosító rendőri szervnek és a Testületnek (illetve a Testület eljárását követően az országos főkapitánynak) a panaszos döntését megelőzően párhuzamos hatásköre van. A panaszos döntése ezt a párhuzamosságot megszünteti: amennyiben az eljárást foganatosító rendőri szervhez nyújtja be panaszát, döntésével megszünteti a Testület eljárási hatáskörét.

Tekintettel azonban arra, hogy a rendőri intézkedések során bekövetkező súlyos alapjogsértések mind az egyén, mind a társadalom szempontjából rendkívül káros következményekkel járhatnak, a jogalkotó lehetővé tette ennek a szabálynak az áttörését, és a Testület hatáskörének „visszaállítását”, amennyiben a Testület úgy ítéli meg, hogy az Rtv. 92.

§-ának (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, és az eljárás átvételét maga a panaszos is kéri.

Ez a lehetőség azonban csak a még folyamatban lévő rendőrségi panaszeljárások vonatkozásában áll fent. A konkrét ügyben megállapítható, hogy a panaszos a Testülethez fordulást megelőzően panaszt terjesztett elő az intézkedést foganatosító rendőri szervnél. Ennek következtében a panaszeljárás előbb a rendőri szervnél, majd a Testületnél is megindult. Az eljárások párhuzamosságáról a Testület akkor értesült, amikor az Rtv. 93/A. § (1) bekezdése alapján a sérelmezett eseményekkel összefüggő felvilágosítást kért a rendőrségtől, és megkapta az intézkedést foganatosító szervnél előterjesztett azonos tartalmú panaszbeadvány alapján időközben meghozott, panaszt elutasító határozatot. Erről a körülményről tudomást szerezve – vagyis, hogy a panaszos azonos tartalmú panaszbeadványáról az intézkedést foganatosító szerv már első, illetőleg második fokon határozatot hozott – a Testületnek arról kellett információt szereznie, hogy a panaszos a határozattal szemben határidőn belül élt-e fellebbezéssel. A rendőrség Testület rendelkezésére bocsátotta a panaszos 2016. április 20-án előterjesztett fellebbezését, illetőleg a II. fokú eljárásban hozott - az I. fokú eljárásban hozott panaszt elutasító határozatot helybenhagyó – 2016. május 18-án kelt határozatot. A panaszos a törvényes fellebbezési határidőn belül fellebbezéssel élt, melyet az I. fokú hatóság, a Ny. Rendőrkapitányság felterjesztett a felettes rendőri szervezetnek, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányságnak a II. fokú eljárás lefolytatása céljából. A II. fokú eljárásban hozott határozat tanúsága szerint az első fokú hatóság panaszt elutasító határozatát a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság helybenhagyta, mely a kihirdetéssel jogerőssé vált.

Tekintettel arra, hogy a panaszos rendőrségnél előterjesztett azonos tartalmú beadványa alapján már jogerős döntés született, a Testület hatáskörének hiányát állapította meg.

IV.

A Testületnek nincs hatásköre a panasz elbírálására, így azt érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

Budapest, 2016. július 7.

Dr. Lukács Tamás
elnök, testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag